Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 119 (1869) ♦ Четвер, 25 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

Ще треті півні не співали

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 24 червня

З усього, що відбувалося, заслуговують на увагу два факти: рішення про безперервний виборчий процес —до обрання Голови — і оприлюднена Іваном Чижом пропозиція соціалістів про створення комісії для перевірки чуток з приводу хабарів за «голоси». *Ці чутки, як відомо, літають не тільки в стінах парламенту, а й на сторінках багатьох видань.*

А далі все відбувалося, як завжди. Свою програму до сердець депутатів доносив черговий претендент на посаду Голови Верховної Ради Володимир Семиноженко. Як член фракції НДП, де, за словами кандидата, зібралися прагматично налаштовані люди, Володимир Петрович дав зрозуміти, що, коли його оберуть, парламент працюватиме злагоджено і прагматично.

Під час чергового обговорення кандидатури чергового претендента депутати виголошували чергові істини: не потрібно займатися протистоянням, бо це веде до руйнації парламенту зокрема й парламентаризму в цілому. Дружно обмінявшись закликами, ліві, праві і центристи традиційно приступили до чергового етапу протистояння.

(Закінчення на 2-й стор.).

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ,
спеціальний кореспондент «Голосу України» зі Страсбурга

Добрі наміри варто підкріпити доларом

Головними темами цього дня роботи сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи були фінансові питання: делегати обговорили діяльність добре відомих нам Міжнародного валютного фонду та Європейського банку реконструкції та розвитку. Перед Асамблеєю виступили виконуючий директор МВФ Мішель Камдессю та діючий президент ЄБРР Чарльз Френк.

Під час обговорення роботи МВФ ішлося головним чином про причини та наслідки азіатської фінансової кризи, а також про майбутні масштабні дії щодо виправлення ситуації.

(Закінчення на 6-й стор.).

Пам'ять

Завтра розпочинається робочий візит Президента Польської Республіки Александра Квасневського до України. Глава Польщі, а також Президент України Леонід Кучма прибудуть до Харкова, щоб узяти участь у церемонії закладення наріжного каменю пам'ятника жертвам сталінських репресій. Приїзд на цю подію Александра Квасневського цілком зрозумілий: серед загиблих, чию пам'ять буде вшановано, переважна більшість — поляки. І Польща теж фінансує спорудження меморіалу.

Президенти відвідають також промислові підприємства Харкова та Харківську юридичну академію.

Лист на першу сторінку

Чому такі різні думки?

За приватизацію присадибної ділянки заплатила 36 гривень. Коли забирала документи, один з чиновників повідомив, що маю доплатити ще 18 гривень за приватизацію землі під будинком. Приїхала через місяць з грошима. Інший чиновник сказав, що документи оформлено правильно і нічого доплачувати не треба. Що, кожен розуміє закон по-своєму?

М. КОВАЛЬОВА, 83 роки.

Макіївка
Донецької області.

Пограймо у ... політику

Умови нашої гри такі. На поштовій листівці або в телеграмі ви пишете лише прізвище того з народних депутатів, хто стане Головою ВР. Чітко вказуєте свою адресу, прізвище, ім'я та по батькові. Листівку з позначкою «Гра» надсилаєте на адресу редакції: Київ-46, вулиця Нестерова, 4, «Голос України». Приймаємо на розгляд листівки й телеграми зі штемпелем до дати обрання голови парламенту. Якщо раптом у переддень виходу газети з цією інформацією про гру голову парламенту буде обрано, вважаймо, що ми всі разом цьому сприяли.

А приз редакції — передплата газети «Голос України» на перше півріччя 1999 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про встановлення нового розміру мінімальної заробітної плати

З метою поступового наближення розміру мінімальної заробітної плати до величини вартості межі малозабезпеченості та відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **постановляю:**

1. Установити з 1 липня 1998 року мінімальну заробітну плату в розмірі 55 гривень.
2. Цей указ набирає чинності в порядку, передбаченому пунктом 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 червня 1998 року.
№ 669/98

Фондовий ринок: ждуть зеленого сигналу

Як стабільну і керовану схарактеризував ситуацію на фондовому і валютному ринках держави голова Нацбанку Віктор Ющенко.

З властивим не багатьом керівникам такого рангу мистецтвом переконувати він поінформував журналістів про низку позитивних факторів. А саме про те, що обсяг операцій на валютному ринку проти відповідного періоду минулого місяця зріс на 24 відсотки і становив $2,3 млрд. При цьому обсяг валютних інтервенцій Нацбанку скоротився в чотири рази, не перевищивши $48,1 млн. На тлі чергового сплеску дестабілізації на міжнародних фінансових ринках, і особливо на російському, нібито панікувати зарано.

(Закінчення на 8-й стор.).

P.S.

○ Борг українських державних структур за російський газ становить 390 млн. доларів, а комерційних — 300 млн. доларів.

○ Наступного року в Україні на облік у службі зайнятості можуть стати 4 млн. осіб.

○ У деяких водоймах Донецької, Дніпропетровської та Запорізької областей виявлено вібріони холери.

У номер

Суд завжди правий...

24 червня Колегія Верховного суду у цивільних справах задовольнила протест заступника голови ВС Петра Шевчука на рішення Орджонікідзевського міського суду за скаргою кандидата в народні депутати по виборчому округу № 35 (Дніпропетровська область) Костянтина Лященка. У цьому окрузі, як відомо, перемогу здобув колишній народний депутат Олександр Жир.

Однак, як з'ясувалося в залі суду, у ході передвиборної кампанії, а також під час виборів у цьому окрузі було допущено ряд грубих порушень Закону України «Про вибори народних депутатів». Так, газета «Никопольская правда» за день до виборів надрукувала недостовірні дані, які ганьбили честь і гідність кандидата в депутати Костянтина Лященка. У бюлетені для голосування кандидат Бовкун Євген Іванович, заступник голови Нікопольської міськради, чомусь став Володимировичем. Зазначимо, що цей кандидат на період передвиборної кампанії відпустки не брав, що також суперечить закону.

Але найбільші дива сталися під час підрахунку голосів. Раптом з'явилися зайві бюлетені, протоколи іншого кольору. Як зазначив у своєму виступі у Верховному суді голова окружної комісії, «я видавав одну кількість бюлетенів на виборчі дільниці, а повернули на 50—60 бюлетенів більше». За його словами, ані він, ані інші 5 членів окружної комісії не могли нічого вдіяти, щоб виборча кампанія проходила у правовому руслі. Врешті, голові окружної комісії довелось навіть викликати членів Центральної виборчої комісії і працівників прокуратури, як обласної, так і міської, щоб перерахувати бюлетені на дільниці № 70. Під час перерахунку було виявлено значну кількість недійсних бюлетенів.

Водночас зауважимо, що різниця у кількості голосів, набраних Олександром Жиром і Костянтином Лященком, становила 490. Тому Центральна виборча комісія погодилась із рішенням Орджонікідзевського міського суду про визнання виборів недійсними і призначила повторні вибори на 13 вересня.

Костянтин Лященко повідомив, що він подасть касаційну скаргу на рішення колегії на ім'я голови Верховного суду Віталія Бойка.

Володимир КОРОЛЮК.

На фото: Костянтин Лященко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

І ЗАЛИШИВСЯ ОДИН

Вечірнє засідання 23 червня

Тривалий час дискусія стосувалася переговорного процесу і роботи узгоджувальної ради фракцій, яка так і не зуміла знайти поки що компромісне рішення. Врешті Олександр Стоян запропонував внести в бюлетень для таємного голосування кандидатури Івана Плюща та Петра Симоненка. Згодом пропозиції посипалися, як з рога достатку. Були названі імена Олександра Мороза, Олександра Бандурки, Віктора Медведчука, Сергія Чукмасова та Василя Онопенка.

Однак лідер соціалістів Олександр Мороз перший зняв свою кандидатуру, мотивуючи це тим, що його ім'я названа не фракція «Лівий центр». Отож згодом його приклад наслідували й інші претенденти на високе крісло.

І знову — все спочатку. Депутати критикували пропозицію збільшити кількість заступників голови до чотирьох. Фракція Народного руху пропонувала «пакетне» голосування. Сергій Правденко («Громада») вніс пропозицію занести до бюлетенів два прізвища: Івана Плюща та Олександра Мороза. Згодом була висунута кандидатура Володимира Семиноженка.

Частина депутатів пропонувала взагалі відмовитися від обов'язкової процедури і працювати, як у конституційну ніч, без перерви, щоб нарешті обрати керівника парламенту.

Проте праві не поспішали ощасливити себе Головою ВР. А тому Анатолій Матвієнко закрив сесійне засідання. Щоправда, через хвилин 20 депутати знову продовжили роботу. Але після чергового обміну думками спершу Іван Плющ, а потім і Олександр Мороз зняли свої кандидатури. Отже, у списку для таємного голосування залишилося одне прізвище — Володимир Семиноженко.

Володимир ОЛЕКСАНДРОВИЧ.

Парламентська хроніка

Ще треті півні не співали

(Початок на 1-й стор.).

Після процедури голосування з черговим звітом про його результати виступив голова тимчасової лічильної комісії Валерій Мішура. Протокол вкотре засвідчив «мінусовий» результат: Голова Верховної Ради вважається не обраним. Із 440 депутатів 399 одержали бюлетені, взяли участь у голосуванні 374, визнано недійсними 4 бюлетені, «за» кандидатуру Семиноженка — 201 депутат, не підтримали — 169. Певний час парламентарії відвели проекту постанови, в якій йдеться про необхідність звернутися з пропозицією до Генеральної прокуратури перевірити факти звинувачень у хабарництві під час голосування за кандидатів на посаду Голови Верховної Ради. Депутати також проголосували за створення парламентської слідчої комісії для встановлення фактів купівлі голосів.

На денному засіданні проект постанови прийнято за основу.

Після 14-ої години головуючий Олександр Мороз оголосив півгодинну перерву для консультацій у фракціях з приводу висунення претендентів на посаду Голови Верховної Ради. На цьому, сподіваємося, «ера черговості» мине. Після фракційних консультацій відбулося висунення кандидатур на посаду Голови ВР. Названо чотири претенденти: Л. Косаківський, П. Симоненко, І. Плющ, О. Мороз. Три перші взяли самовідвід. Олександр Мороз заявив, що балотуватиметься, якщо буде альтернатива. Потім відбулося засідання ради фракцій. Очевидно, до третіх півнів Голову Верховної Ради оберуть.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ

Як уже повідомлялося, у двох одномандатних виборчих округах у вересні цього року відбудуться вибори народних депутатів України. У виборчому окрузі №35 (Дніпропетровська область) це будуть повторні вибори, в окрузі №97 (Київська область) — вибори замість вибулого народного депутата. Тож комісія розглянула питання про календарні плани основних організаційних заходів з підготовки і проведення цих виборів 13 вересня 1998 року. Відповідними постановами календарні плани затверджено.

Визначено також кошториси витрат на підготовку і проведення виборів у цих округах. В одномандатному виборчому окрузі №35 потреби в коштах обчислюються в сумі 424 151 гривня, в окрузі №97 на організацію та проведення виборів необхідно 686 587 гривень.

Дещо раніше — 16 серпня — відбудуться повторні вибори у шести одномандатних виборчих округах: №№58, 82, 121, 129, 208, 221. Комісія затвердила рішення окружних виборчих комісій цих округів про звільнення голів, заступників голів, секретарів та окремих членів окружних виборчих комісій на період виборчої кампанії (повторних виборів) від виконання виробничих або службових обов'язків за основним місцем роботи.

Поінформовано про підсумки розгляду фінансових звітів про надходження та витрачання коштів власних виборчих фондів політичними партіями, виборчими блоками партій і кандидатами в народні депутати. На рахунках окремих суб'єктів виборчого процесу виявлено не використані протягом виборчої кампанії кошти. Розміри їх не надто великі — від кількохсот гривень до кількох копійок. Втім, незалежно від суми, закон про вибори передбачає перерахування цих коштів до державного бюджету України.

Отже, відповідно до прийнятих Центрвиборчкомом постанов до бюджету мають бути перераховані кошти, що залишилися після проведення виборчих кампаній на рахунках власних виборчих фондів Всеукраїнської партії трудящих, Партії національно-економічного розвитку України, Християнсько-демократичної партії України, виборчих блоків партій «Національний фронт» та «Вперед, Україно!», а також кандидатів у народні депутати В. Альошина і О. Мусієнка.

Затверджено зміни у складі окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу №221. Розглянуто також інші питання.

Центральна виборча комісія — ДІНАУ.

Опозиція – річ небезпечна. Для самих опозиціонерів

Кілька днів тому в нашій газеті був надрукований відкритий лист групи народних депутатів України до Прем'єр-міністра В. Пустовойтенка з закликом припинити переслідування преси. Автори листа звертали увагу глави уряду на події, що відбуваються навколо опозиційної газети «Політика» і закликали його особисто втрутитися, щоб зняти облогу з опального видання.

Про те, який стан справ на сьогоднішній день, розповідає головний редактор газети «Політика» Олег Ляшко:

— На жаль, як мені здається, очікуваної реакції пана Пустовойтенка на звернення до нього законодавців не відбулося. Або він, як і передбачали депутати, знає про облогу нашої газети і не зацікавлений в її знятті, або сили, що протистоять «Політиці», значно сильніші за главу уряду і він не в змозі з ними справитися.

Ми, як і раніше, відчуваємо потужний тиск. Хронологія подій, що розвиваються, така, що говорити про випадковості просто недоречно.

20 травня податкова інспекція Печерського району Києва заблокувала розрахунковий рахунок редакції під приводом ненадання документів для перевірки до фактичного її початку. Підкреслю, що за два дні до цього в редакції з черговою перевіркою була інспектор з тієї самої податкової інспекції. Порушень у сплаті податків вона не виявила, про що й складено відповідний акт.

Редакційний рахунок досі не розблоковано, так звана планова перевірка триває уже понад місяць (за цей час банк можна перевірити, не кажучи вже про редакцію). З 3 червня не виходить і газета.

Мені пред'явлено обвинувачення по ч.2 ст. 125 КК України. Мене звинувачують у тому, що в опублікованих за моїм підписом у червні 97-го року статтях про тодішнього в. о. прем'єр-міністра Василя Дурдинця я нібито поширив брехливі відомості, що порочать його честь та гідність.

Для мене та журналістів «Політики» цілком очевидно — нас намагаються знищити й дискредитувати. Можливо, хоч і не хочеться в це вірити, Президент таким чином розчищає собі поле для майбутніх виборів, до моменту проведення яких у країні, за задумом його радників, повинна залишитися лише лояльна преса.

Боюся, що такі методи боротьби зіграють з главою держави лихий жарт.

Думки з приводу

Володимир СЕМИНОЖЕНКО:

«Криза набула нових рис»

— Навряд чи у Верховній Раді зможе набратися кваліфікована більшість не тільки для обрання парламентського керівництва, а й для прийняття основоположних законодавчих рішень. Треба здійснити перехід до пропорційно-консенсусних засад організації ВР України і, насамперед, парламентського керівництва.

Нові засади парламентського процесу та законодавчої роботи могли б стати кроком до створення коаліційного уряду (а саме це, а не посада голови, повинно бути основним «політичним набутком» від участі партії у виборах та від усякого роду коаліційних стратегій).

Треба внести зміни до Конституції щодо повноважень Голови Верховної Ради. Необхідно сконцентрувати їх на організації співпраці усіх партійних фракцій.

Віктор ШИШКІН:

«Маніпуляції неприпустимі»

— Оскільки Конституція передбачає наявність лише двох заступників голови парламенту, збільшення їх кількості або призначення виконувачів обов'язків неконституційне.

Михайло СИРОТА:

«Необрання багато кому вигідне»

— Необрання голови парламенту протягом тривалого часу вигідне політичним силам у Верховній Раді, які відстоюють інтереси фінансово-банково-промислових кіл. Їм потрібний свій голова парламенту, який допоможе їм зберегти вже зароблені гроші і сприятиме їх подальшому накопиченню.

Зволікати з обранням вигідно і виконавчій владі, бо тим самим виключається загроза відставки уряду. Не треба приймати програму діяльності і можна вказати на винуватця всіх соціально-економічних бід.

А щодо збільшення кількості заступників Голови Верховної Ради до чотирьох, то коли під кожну парламентську кризу змінювати Конституцію, вона перетвориться бозна на що.

Валерій МІШУРА:

«Суперечностей немає»

— Пропозиція погоджувальної ради фракцій не суперечить Конституції і Регламенту. Доцільно було б надати голові парламенту виконувати представницькі функції, першому заступникові — ведення організаційної роботи в сесійному залі, а кожному із заступників доручити курирувати окремий напрям законодавчої роботи, і потім внести відповідні зміни до Конституції.

ВИСТУПИ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Виступ народного депутата України Георгія Філіпчука *(фракція НРУ)*

Шановна Президія, шановні колеги! Завершується робочий тиждень, він є безрезультатний. І я хотів би, абсолютно не претендуючи на те, щоб змагатися зараз в любові до держави, до народу, абсолютно не претендуючи на те, щоб саме мене обрали Головою Верховної Ради, я хотів би вибачитися перед виборцями за те, що ми справді бездіяльні, не зуміли вийти на нормальний і конструктивний результат.

Я думаю, що єдине, що нас об'єднує зараз у залі, і єдиний об'єктивний такий критерій — це те, що ми практично всі отримали негативну оцінку. І центр, і ліві, і праві як люди професійно підготовлені ми чогось варті, а як люди, які здатні йти на політичний компроміс, — ми сьогодні довели, що політичної культури у нас в парламенті бракує...

Бракує політичної культури і тому, що так активно (і зараз народний депутат Єльяшкевич підтвердив своїми запитаннями) нам треба працювати і в суботу, і в неділю, лише забуваючи про те, що і з президії, і з залу сьогодні, постійно включившись в абсолютно непотрібну дискусію про суботу і неділю, ми вже цих людей практично не бачимо в цій залі!.. Вони зараз інтерв'ю, вони використовують сьогодні ефір і державні кошти для того, щоб змагатися у своєму політичному іміджі, і я думаю, що також слід давати етичну і політичну оцінку тим депутатам, які саме так мислять і саме так діють...

Я хотів би також висловити іншу позицію з приводу нинішньої ситуації, що ми затіяли оце політичне рондо, танці по колу і, не вдаючись до тієї поговорки відомої і дуже вульгарної — що нам шкодить... — хочу сказати, що ці танці по колу не принесуть ніякого результату...

І третє, що я хотів би сказати, пригадуючи досвід минулого парламенту. Ми, починаючи практично (тут колеги мої присутні) з 1994 року, активно включились тоді до протистояння одне з одним. І ми побачили, що результату від цього ми не отримали. Що нам тоді заважало? Ми боролися за Конституційний договір, інші — проти; Конституція, Міжнародний валютний фонд Москва, Тель-Авів, Вашингтон, мафія — все це нібито заважало працювати парламенту...

Але слід сказати, незважаючи на наші постійні перебільшення щодо зовнішніх чинників у стосунках з парламентом, мусимо визнати, що, залишившись наодинці, 8 фракцій і позафракційні зобов'язані прийти лише до одного і вибрати керівні органи! Хоча керівні органи і Голова Верховної Ради — це не наша самоціль, це лише той інструмент, який дасть нам можливість зараз нормально і конструктивно працювати. Що сьогодні я бачу як людина, яка представляє конкретну фракцію — Народного Руху України, як політик і як той, який має певний досвід роботи в другому скликанні: мушу визнати без політичної заангажованості і без упередженості до будь-якої фракції, яка тут присутня, мушу сказати, що народ своїм волевиявленням видав на-гора такий результат, з такою структурою, з такими політичними розстановками і співвідношенням сил. І ми мусимо як реальні політики врахувати саме це співвідношення і зобов'язані сьогодні напевно і відповідно сформувати такі керівні структури.

Безперечно, йшла мова про центр, що центр — це не лівий і не правий, звідси найбільш потрібна здібна і найбільш адаптована до суспільного і політичного життя фігура. Вчора з цієї трибуни, власне, запевняв в тому, що такою фігурою міг би стати Іван Степанович Плющ. Як людина послідовна і без претензії на те, щоби обрати мене Головою Верховної Ради, я залишаюся на тій позиції, що нам потрібна сьогодні людина на занадто заангажована політично, яка була б здатна інтегрувати ці іноколи крайні і неприйнятні сили і вести цю роботу. Але хотів лише зробити один образ: якщо ми сьогодні обуємо центриста Івана Плюща у два лівих чоботи, то куди Іван Плющ поведе Україну?

Так само можна сказати і про два правих чоботи, і, власне, цього не боюся, оскільки хотів би сказати одну річ, що сьогодні мусимо мати нормальне взуття з боку правих і з боку лівих для того, щоби ми, враховуючи політичне співвідношення, могли отримати насамкінець Голову Верховної Ради.

І нарешті. Шановні колеги, ми добре знаємо один одного, але повірте, найближчим часом може скластися така ситуація, що ні з боку лівих, ні з боку правих, ні з боку яскравих політичних особистостей, ні з боку фракцій не буде представлений в керівних органах Верховної Ради ніхто, або дуже мізерна кількість, які не зможуть серйозно впливати на політичне життя України.

І вкотре підкреслюю і буду говорити це довго, поки у нас не буде якісного парламенту. До влади сьогодні йде корпоративна група політиків, до влади сьогодні йдуть клани, які розділили Україну на сфери впливу. Саме вони сьогодні є тими законодавцями, хто ділить цукор, нафту, ліс, метал, хто сьогодні панує на ринку зброї і хто сьогодні веде Україну не тим шляхом.

Що треба робити нам, які ототожнюють представницьку владу? Нам треба зінтегрувати свої можливості, щоб саме політики, а не кланові інтереси, визначали сутність політичного вектора на найближчу перспективу. Це не лише моя позиція, це і моя тривога, власне, це є наша біль, яка повинна нас перед цією загрозою в Україні об'єднати.

Об'єднати, хоча до кінця ми, і ліві, і праві, ніколи не зуміємо мати по всіх ідеологічних, політичних, соціальних і економічних підходах єдині міркування. І це нормально, бо ми різні і тому один одному потрібні. Але ми станемо непотрібними нікому, якщо не знайдемо сьогодні можливість політичного компромісу.

І насамкінець, що бракує сьогодні нашому депутатському корпусу запрацювати активніше. Напевне, серед вас більшість напередодні виборів і під час виборів говорили про одне: депутатська недоторканність повинна бути знята.

Що дає, власне, недоторканність депутатська? Вчора Олександр Ткаченко, я в цьому міг би підтримати його, якщо б і далі ця думка була розвинута, сказав, що треба захищати честь Верховної Ради і депутатів. Так. Але ми мусимо сьогодні захищати честь парламенту і честь людей, яких ми представляємо. Користуючись депутатською недоторканністю, ми побачили, як ціна депутатського місця зросла 1998 року на кілька порядків у порівнянні з 1994-м. Це місце стало дуже вигідним, тому що воно не для політичної і законодавчої роботи, а для того, щоб відстоювати свій особистий чи корпоративно-корисливий інтерес. І тому якщо би ми сьогодні мали сміливість, мали громадянську мужність і власне зробили той підхід я один із перших, можливо, невеликих, але дуже суттєвих важливих законів і зняли депутатську недоторканність, я певен, що на перспективу якість парламенту була б зовсім іншою.

А які важелі і які механізми захисту честі і гідності депутата окрім депутатської недоторканності ми тут обгрунтували, це вже, як кажуть, перспектива нашої робочої обстановки.

І ще одне. Напевне мажоритарно-політична система, мажоритано-пропорційна система не спрацювала. Це сьогодні породжує безвідповідальність багатьох, яких, до речі, в залі цій немає. Вони, користуючись або партійним прикриттям, або тим, що гроші вони не в парламенті зараз за цієї бездіяльності повинні відпрацьовувати, вони відпрацьовують в інших місцях.

Тому ми повинні сьогодні: я, шановні, передусім звертаюся до тих, кого тут немає. Я не можу, порушуючи етику, говорити це тим, які в цій залі присутні. Але я говорю про свою позицію з точки зору того, що відбувається в нашому парламенті. Тому я особисто на перспективу за те, щоб у нас була або мажоритарна, або пропорційна система. Але враховуючи те, що суспільство наше активно структурується політично, ми повинні думати про пропорційну систему, яка, можливо, не дала б нам стільки проблем, скільки сьогодні породжено цим змішаним варіантом.

Щодо функціональної діяльності Верховної Ради, я гадаю, що, враховуючи гострий дефіцит бюджету, етично і морально Верховна Рада не має права претендувати на збільшення кількості комітетів. Вона не повинна претендувати на те, щоб підживлювати грошима ці апендицити і структурні підрозділи, які практично не працюють на законодавчий процес. І Верховна Рада, на мою думку, незважаючи на те, що мажоритарники зібрали майже 150 підписів, а я також представляю мажоритарний округ і в мене п'ять районів, має намір збільшити сьогодні помічникам-консультантам на 100 процентів заробітну плату. Гадаю, якщо ми підемо таким шляхом, люди нам це не простять. Ми повинні подумати, що це — анахронізм, коли скрізь не вистачає, по п'ять — сім місяців люди не отримують заробітну плату, сьогодні пенсія у академіка і директора великого заводу 49 гривень, а ми претендуємо на 100-процентне підвищення заробітної плати помічникам-консультантам. Я думаю, що це не так ударить по бюджету, як по авторитету Верховної Ради.

Ну а з точки зору того, яке найбільше зло сьогодні ми могли тут творити, то це те, що, незважаючи на політичні підходи і приналежність до партійних фракцій, ми не повинні один одному робити оці злі уколи на антитезі. Ми представляємо регіони. Вони мають свою особливість в політичному, етнічному, географічному, економічному, історичному, релігійному плані. Але ті, хто сьогодні це робить, і з одного і з іншого боку, ті вносять сьогодні сегреативний елемент і завдають шкоди нашій унітарності і нашій силі формувати націю як єдину політичну націю України. Зовнішня і внутрішня наша безпека залежить від того, чи ми відмовимося сьогодні від неправильної експертно-імпортної політики, коли Україна практично перетворюється на сировинний придаток. Вона вивозить свою стратегічну сировину і ввозить сьогодні шляхом страшної товарної диверсії неякісний товар.

Тому у нас все господарство буде мати вигляд, як кажуть на Буковині, як у дурня на подвір'ї. Ми зобов'язані змінити сьогодні експортно-імпортну політику.

Ми зобов'язані сьогодні змінити наш інноваційний фонд, куди він повинен витрачатися.

Ми повинні визначити пріоритети і зробити все для того, щоб не суб'єктивний підхід, а саме обгрунтовані підходи на рівні Верховної Ради, уряду і Президента могли створити ті правильні оптимальні кредитні інноваційні лінії, які давали б змогу справді підтримати нашого вітчизняного товаровиробника.

І нарешті, я хотів би сказати, що наша загроза сьогодні не з боку зовнішніх чинників. Наша загроза національній безпеці, наша соціальна дестабілізація — наш низький прожитковий рівень, наша економічна криза. Економічна криза повинна сьогодні ліквідовуватися не протистоянням гілок влади, а єдиним волевиявленням без флірту, без обнімання влади з владою, а саме єдине волевиявлення законодавчої влади і, власне, лише цей шлях дасть нам можливість зробити добро для тих виборців, для народу, який ми представляємо.

Дякую.

Виступ народного депутата України Ярослава Федорина *(фракція НРУ)*

Шановна Президія, шановні народні депутати, шановні слухачі!

Насамперед дозвольте подякувати тим народним депутатам, які висунули мене претендентом на цю найвищу в нашій державі посаду.

Ми маємо чудову державу. 603 кв. км найродючішої у світі землі. Ми маємо працелюбний народ. І кожен з нас, навіть їдучи сюди, бачив цих людей, які вже з 5-ї години ранку на полях вирощують собі продукти на прожиття.

Ці люди вміють вирощувати найкращий у світі врожай пшениці, найкращий у світі врожай буряків та інших культур. Ці люди вміють випустити найкращий у світі літак і запустити найкращу в світі ракету.

Мій товариш з Інституту кібернетики, член Народного руху України Тарас Вінцюк успішно конкурує із Біллом Гейтсом — сьогодні нове число журналу «Форбс» повідомляє, що статки Гейтса сягають уже 51 мільярда доларів, а Тарас Вінцюк мріє лише про тисячу доларів фонду заробітної плати для своїх співробітників і при цьому успішно конкурує з цією імперією, яка має такі величезні кошти.

Ми маємо всі технологічні можливості, і коли я дивлюся повідомлення по телевізору, що десь у світі відбулися якісь технологічні прориви і є здобутки, то завжди задумуюся: а чи зможе наша держава те ж саме зробити, чи зможуть наші люди це зробити? І не буває, не буває жодного винятку, щоб я не знайшов у нас людей, які все здатні зробити. Все, що нині у світі є технологічно нового, — ми все здатні зробити.

І разом з тим недавно, коли я був у себе на батьківщині в Рівненській області, до мене приходить моя сусідка, яка 40 років відгорбилася на колгоспному полі, порадитися з деяких питань і так радісно мені повідомляє, що в неї залиши-

(Закінчення на 4-й стор.).

Виступ народного депутата України Ярослава Федорина *(фракція НРУ)*

(Початок на 3-й стор.).

лося 4 гривні і вона наступної суботи поїде на базар, і що скільки всього ще можна купити за 4 гривні, то це говорить про те, що, мабуть, ми щось робимо трішки не так.

Смію запевнити: причина цього — не те, що у нас брак фахівців, не те, що ми не знаємо, що робити. Я смію запевнити вас у тому, що причиною такого стану є брак патріотизму.

Брак патріотизму в наших рядах, причому це стосується як лівих і правих, так і центру. І найбільший брак патріотизму відчувається саме серед лівих. Я прекрасно розумію мої можливості сьогодні бути обраним і тому буду жорстко говорити не для того, щоб сподобатись комусь, а для того, щоб нам допомогти глянути на самих себе.

Хочу запитати: в якій державі світу, в якому парламенті ми ще можемо почути сумнів, що ця держава, громадянами якої ми є, де ми отримуємо заробітну плату, нам не потрібна? Сумніватися в тому, що наш народ сім років тому більш як 92 відсотками голосів проголосував за цю державу?! Я хочу сказати, панове комуністи, що пора припинити орієнтуватися на ту державу, якої вже немає. Не чекають нас там, на півночі. Там свої проблеми, там не виплачують так само заробітну плату. І причина — аж ніяк не розірвання якихось там зв'язків. Причиною є те, що там, як і в нас, іде імітація економічних реформ, їх підміна, а не справжні економічні реформи.

Хочу відзначити відсутність патріотизму і у значної центральної частини нашого політичного спектра. Маються на увазі ті сили, які орієнтуються на владні структури. Саме серед знах набули величезного значення і величезного впливу міжнародні валютні фонди, які фактично диктують дуже часто ті економічні реформи, що мали б проходити в нашій державі.

Хочу сказати, що саме в центральній частині політичного спектра є багато патріотів не України, а саме власної кишені. На жаль, і серед правої частини політичного спектра у нас також є люди, які орієнтуються саме на тих міжнародних радників, котрі підказують нам дуже багато мудрих речей, але при цьому не враховують української специфіки.

Отож я ще раз хочу зазначити: ми маємо всі можливості реформувати нашу економіку, але основна перешкода тут — це відсутність патріотизму в наших рядах. Бо якби ми вболівали за нашу державу, то зробили б усе для того, щоб саме зараз прийняти ті економічні закони, яких потребує наша держава.

Давайте дивитися на речі реально. Ніде в світі ми не знайдемо успішного економічного втілення лівої ідеї. Всюди, де ліва ідея перемагає, з'являються талони, картки, голод й інші наслідки, які є її супутниками. Тому альтернативи економічним реформам, ринковій економіці немає. Але вони повинні проводитися чесно і з чистими руками; повинні проводитися із болем за цей народ, який нині бореться за своє виживання. Думаю, практика Верховної Ради минулого скликання нам показала, що більше давати трибуну і давати керувати Верховною Радою, представляти її в міжнародних інстанціях лівим силам ми не маємо права. Бо цей вал законів, який тут був, вал постанов спрямований лише на одне — зробити чим гірше, тим краще. Щоб за цього хаосу в державі спробувати половити рибку і все-таки взяти владу.

Шановні народні депутати! Нам належить здійснити величезні економічні реформи, до яких ми фактично ще не приступали. Ми тільки окреслили певні попередні контури цих економічних реформ.

Перше, чому Верховна Рада має присвятити свою роботу, — це зниження податкового тиску. Ми вже так замучили наших підприємців, що вони фактично всі дихають на ладан, адже не можуть сплачувати ті величезні податки, які йдуть на прокорм армії чиновників.

Друге питання, яке ми повинні опрацювати в нашій Верховній Раді, — це захист вітчизняного виробника. Насамперед у цьому питанні треба прийняти низку законів, які відрегулювали б митне законодавство. Нині наші митниці нагадують друшляк, що фактично затримує лише тих громадян, які спокійно могли б проїжджати за кордон, а для тих, що везуть масу контрабанди, — для них ці митниці абсолютно прозорі. І ці контрабандні товари «підривають» вітчизняного товаровиробника, тому що ними заполонені всі базари в кожному місті і в кожному підземному переході.

Ми маємо спростити наше податкове законодавство і звести кількість податків до 3 — 5 видів.

Ми повинні навести нарешті порядок у податкових інспекціях, де, ми знаємо, нині стільки засіло хапуг, які спеціально проводять десятки, сотні перевірок на різних підприємствах і, звичайно ж, не забувають про власну кишеню.

Ми повинні створити і розвинути нарешті комплексні спеціалізовані програми, які б дали змогу виготовляти весь комплекс товарів і послуг в нашій державі і при цьому враховувати, що все це має відбуватися в ринкових комерційних і конкурентних умовах. Ми, нарешті, повинні зробити ставку на вітчизняного інвестора. Мене дивує, вибачте на слові, це постійне базікання про залучення іноземного інвестора. Який іноземний інвестор прийде до нас, коли трастові компанії пограбували більшість народу, коли пограбували вкладення громадян в ощадбанках? Коли будь-який іноземний інвестор приходить, він завжди запитує: «А чому ж ваш внутрішній інвестор не вкладає кошти у вашу економіку?». А ми кажемо: «Та в нас його трасти пограбували, і тепер люди не бажають вкладати кошти».

Які можуть бути розмови про іноземне інвестування, поки ми не повернемо цим обманутим людям їхні втрачені кошти?!

Ми повинні, нарешті, налагодити розподіл тих кредитів, які надходять до нас від іноземних інституцій, і спрямувати їх не на покриття дефіциту державного бюджету, а на кредити певним організаціям, що здатні були б виробляти певні товари і послуги. Лише тоді ми не будемо проїдати ті кошти, а будемо розвивати наше виробництво.

Ми маємо, нарешті, навести порядок із облігаціями внутрішньої державної позики, які також уже перетворилися на своєрідну ракову пухлину, що починає пожирати нашу державу.

Ми, нарешті, повинні навести порядок із обліковою ставкою Нацбанку, яка зовсім не стимулює інвестування, а фактично сприяє наданню кредитів під різні спекулятивні операції.

Тепер стосовно приватизації. Приватизація повинна бути, бо вона дає можливість залучити інвестиційні кошти і знайти справжнього господаря на підприємствах. Але приватизація повинна здійснюватися за реальні грошові кошти в умовах тендера і конкурсу.

Ми маємо провести земельну реформу, яка перетворила б землю на товар і дала б можливість закладати цей товар у відповідних земельних банках, отримувати власникам землі кредити і купувати відповідну техніку й ремонт.

Ми, нарешті, повинні провести адміністративну реформу. Не може бути такого, що у нас ЦК Компартії змінилося адміністрацією Президента, апарат Кабінету міністрів не змінився майже зовсім. А кількість міністерств і відомств зросла порівняно з радянськими часами вдвічі чи втричі. При цьому відбувається п'ятикратне чи шестикратне дублювання оцих відомчих структур. І для того, щоб міністру прийняти якесь рішення, треба пройти після його розпорядження ще п'ять, шість інстанцій, щоб дійти до указу чи розпорядження Президента.

І, звичайно ж, необхідною умовою всіх цих зрушень повинна бути політична реформа. А саме: структуризація українського суспільства. Адже в українському суспільстві, як і в парламенті, має бути більшість, що здатна взяти відповідальність на себе, сформувати коаліційний уряд і сказати: відвині, від сьогоднішнього числа, ми беремо відповідальність у державі на себе; через місяць у державі буде те-то, через 5 місяців буде те-то, через рік буде те-то. Лише таким чином у державі можна навести порядок.

І саме тому Верховній Раді цього скликання належить прийняти закон про вибори на пропорційній основі. Це ті кроки, які треба здійснити в законодавчому плані.

Тепер щодо організації роботи власне парламенту, тобто діяльності спікера.

Я вважаю, що, по-перше, спікер повинен чітко дотримуватися Регламенту, ніколи не дозволяти собі перебивати, тим більше, ображати депутатів. Образам в парламенті, в цій гордості українського народу, в цій скарбниці українського інтелекту, треба покласти край, за них треба карати. Голосування повинно проводитись лише за себе. Не може голосування здійснюватися «багатостаночниками». Апарат Верховної Ради має бути поставлений на службу народним депутатам, а не так, як нині, — вирішувати все і якось існувати ніби в позапросторі депутатському...

Я гадаю, що ми обов'язково повинні вивести із Верховної Ради ті комерційні структури, які існують при апараті Верховної Ради. Ну де це бачено, щоб навіть у підвалі, в буфеті стояв холодильник, що рекламує не «Оболонь», директор якої О. Слободян, став народним депутатом, а рекламує кока-колу!? Автомобілі... Я думаю, ми повинні піти за російським прикладом — розпродати ті «Мерседеси», які є в гаражі Верховної Ради, і закупити вітчизняні автомобілі, що нині виробляють на нашому заводі у Запоріжжі. Нам треба навести порядок і в забезпеченні народних депутатів інформацією, тому що той вал паперу, який обрушується на нас кожен день, — зайвий. Треба встановити комп'ютер кожному депутатові в цьому залі, і це буде значно дешевше і ефективніше. Також треба чітко витримувати терміни голосувань, як це є в переважній більшості європейських парламентів. Багато чого іншого належить зробити в цьому парламенті для налагодження його нормальної роботи.

Я ще раз хочу подякувати своїй фракції НРУ за те, що вона довірила мені представляти її тут, на цій найвищій у державі трибуні. Я прекрасно розумію власні можливості стати спікером цього парламенту, але свої зауваження висловив для того, щоб людина, яку буде обрано спікером, постаралася врахувати їх у своїй повсякденній роботі. Дякую.

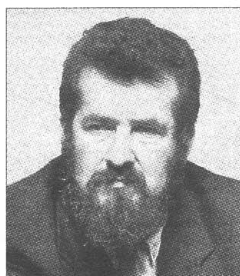
Виступ народного депутата України Рефата Чубарова *(фракція НРУ)*

Шановна Президіє, шановні народні депутати, шановні радіослухачі! Багато кандидатів на посаду Голови Верховної Ради України, виступаючи з цієї трибуни, встигли вже висловити жаль, що час, необхідний для обрання Голови Верховної Ради, нами непристойно затягнуто. Минулої п'ятниці один з депутатів, котрий сам двічі висувався кандидатом на посаду Голови, закликав нас бути серйозними і не пропонувати такі кандидатури, які не мають, на його думку, жодних шансів на обрання.

Можливо, цей заклик пролунав і на мою адресу, бо після того як ми, народні депутати, в ході численних голосувань більшістю не підтримали нікого з відомих політиків, у котрих великий досвід, справді, немає жодних шансів на те, що підтримку більшості знайде кандидатура того, хто вперше обраний народним депутатом.

На мою думку, шановні народні депутати, занадто затягнуте обрання Голови Верховної Ради України пояснюється тим, що з боку тих чи тих фракцій або кандидатів наявні різні підходи і протилежне розуміння ролі та місця посади Голови Верховної Ради України.

Незважаючи на те, що і в Конституції України, і в Законі про Регламент Верховної Ради України дуже чітко визначено повноваження і Верховної Ради, і її Голови, слухаючи виступи частини кандидатів, а також запитання, які їм ставлять, у мене іноді складається враження, що ми обираємо чи то Президента, чи то Прем'єр-міністра України. І навіть у тих випадках, коли такі претенденти, як Юрій Костенко, Леонід Кравчук, Іван Плющ, дуже розгорнуто викладали свої підходи щодо організації роботи Верховної Ради, її ролі як єдиного органу законодавчої влади в Україні, неприйнятність цих кандидатур обгрунтовувалася політичними аргументами, а не їх професійними даними.

Якщо ми справді усвідомлюємо особисту відповідальність перед виборцями, якщо ми справді з повагою ставимося до народного волевиявлення, здійсненого через вибори 29 березня цього року, то мусимо негайно зупинитися в своїх діях, що небезпечно розхитують крихку ситуацію в країні.

Завдяки чіткому розподілу державної влади в Україні на законодавчу, виконавчу та судову ніхто так, як Верховна Рада України, не володіє одним з головних механізмів регулювання соціально-економічного і політичного життя українського суспільства. Саме Верховна Рада приймає закони нашої держави і саме з цієї причини несе не меншу, а можливо, й більшу відповідальність перед народом, ніж інші гілки влади.

Повірте, я з повагою ставлюся до діяльності депутатів попередніх скликань Верховної Ради України, бо розумію, як їм було важко напрацьовувати практично з нуля законодавство, спрямоване на становлення і розвиток незалежної держави. У той самий час, і це не повинно нікого образити, залишилося дуже багато питань, що потребують термінового правового регулювання. Велика кількість законопроектів, напрацьованих попереднім складом Верховної Ра-

(Закінчення на 5-й стор.).

Виступ Рефата Чубарова

(Початок на 4-й стор.).

ди України, майже щоденно поповнюється новими законопроектами, які передаються Президентом і Кабінетом міністрів України, а також окремими народними депутатами. На жаль, не обравши Голову Верховної Ради, ми аж ніяк не можемо приступити до основної форми нашої діяльності — розглядання і прийняття законів, які вкрай потрібні суспільству.

Сподіваючися, що найближчим часом ми все-таки оберемо Голову Верховної Ради, хотів би висловити своє бачення цієї високої посадової особи, головне завдання якої — організація ефективної й плідної роботи Верховної Ради.

Голова Верховної Ради має бути людиною високої толерантності по відношенню до всіх політичних партій, представлених в парламенті, до всіх народних депутатів. У нашому випадку, коли жодна політична партія не має більшості у Верховній Раді, він мусить полишити на термін свого обрання особисті політичні симпатії чи антипатії.

Якщо ці умови неможливо забезпечити, то потрібно обов'язково знайти такий механізм, який збалансував би політичну заангажованість обраного Голови.

На мій погляд, саме пакетне обрання керівництва Верховної Ради і забезпечує цей баланс.

Якщо в кого є інші механізми — будь ласка, але при цьому треба зрозуміти, що рухатися далі ми можемо тільки шляхом компромісів тут, у залі, і не лише при обранні Голови, а й розглядаючи багато інших питань.

Зважаючи на свою посаду Голова Верховної Ради України об'єктивно володіє більшою інформацією про ситуацію в цілому в Україні та окремих регіонах, оскільки він забезпечує взаємодію Верховної Ради України з органами виконавчої влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, органами самоврядування.

Проте ця інформованість у свою чергу має зобов'язувати Голову Верховної Ради займати принципову позицію у разі організації підготовки питань до розгляду на засіданнях Верховної Ради.

Розумію, що остаточне рішення, починаючи від затвердження порядку денного і завершуючи ухваленням конкретних законів, приймають депутати в сесійній залі, однак, про що свідчить робота попереднього складу Верховної Ради України, саме наполегливість Голови часто мала вирішальну роль при розгляді тих чи тих питань.

Якщо така позиція Голови випливає з інтересів суспільства, а не його політичних інтересів, до цього можна ставитися з розумінням.

На жаль, на практиці робилося і навпаки. Скажімо, особисте негативне ставлення до Президента призводило до того, що подані ним законопроекти в багатьох випадках не приймалися.

Шановні народні депутати! У виступах більшості депутатів було висловлено безліч вимог, яким має відповідати претендент на посаду Голови Верховної Ради України. Погоджуюся з багатьма з них, але хочу зауважити, що практично неможливо одній людині володіти стількома універсальними знаннями в усіх сферах життєдіяльності суспільства і держави.

Отже, Голова Верховної Ради України має бути передусім досвідченим організатором, здатним об'єднати депутатський корпус, але цього можна досягти тільки тоді, коли кандидатура на посаду Голови свідомо буде підтримана більшістю голосів народних депутатів України.

Отож саме згода по кандидатурі між фракціями до голосування закладає підвалини для стабільної роботи парламенту після обрання його Голови. Якщо, а воно так і трапилося, ми не здатні домовитися окремо по одній кандидатурі Голови Верховної Ради України, давайте домовимося в цілому по керівництву Верховної Ради. Тобто, оберемо одночасно, після внесення відповідно змін до Регламенту, Голову і його заступників.

Шановні депутати, вихід для обрання Голови ми маємо, але чи зможемо ми цим виходом скористатися. Дякую вам за увагу.

Виступ народного депутата України Дмитра Чобота *(фракція НРУ)*

Вельмишановний пане Головуючий, вельмишановні пани депутати!

Криза, яка виникла в ході виборів Голови Верховної Ради України породжена не тим, що ми не можемо знайти достойну кандидатуру, а тим, що ми не можемо дійти згоди в ситуації, коли жодна політична сила не має сталої більшості.

Можливо, ми так довго не можемо порозумітися через те, що криза виникла непередбачувано і несподівано для всіх. Але глибинною причиною є те, що ми не можемо обрати Голову через взаємну нетерпимість, небажання йти на компроміси та поступки.

Саме тому я хочу торкнутися непростої проблеми взаємовідносин між депутатами різних політичних напрямів.

Я вважаю, що без встановлення нормальних людських відносин між полярними за поглядами депутатами та політичними угрупованнями та фракціями, без взаємоповаги у нас не може бути нормальною і робота Верховної Ради в цілому.

А успіх значною мірою може забезпечити саме Голова Верховної Ради України.

Будь-яке загострення відносин усередині Верховної Ради відразу позначається на всьому нашому суспільстві. Якщо ми справді щиро прагнемо добра своєму народові, то маємо задуматися і над проблемою власних взаємовідносин.

Тим паче, що ситуація в парламенті та в державі далеко не проста і цілком очевидно, що попереду нас усіх чекають суворі випробування.

На превеликий жаль, ми ніяк не можемо обрати Голову Верховної Ради, хоча вже йде другий місяць нашої роботи. По суті, ми безплідно витрачаємо час, бо позитивних результатів нашої роботи немає. Однак намарно ця півторамісячна праця не пішла, ми набуваємо досвід і вчимося структуризації. Але це надто дорого обходиться — багато витрачено часу. І якщо до цього додати ще й час передвиборної кампанії, то виходить, що майже половину року наш парламент бездіяльний і не виконує свою головну функцію — законотворчу.

Ця обставина дає виконавчій владі привід перекладати власні помилки і прорахунки на парламент та відсутність законів, 42 проекти яких подано у Верховну Раду ще на початку цього року й досі не розглянуті.

Я не думаю, що від їх негайного прийняття економічна ситуація в державі відразу поліпшиться, наповниться коштами бюджет: вчителі, лікарі, військовослужбовці та міліціонери нараз отримають зарплати, а пенсіонери —пенсії. Якби виконавча влада знала, вміла, хотіла, і головне — могла, то вона ці законопроекти подала б ще задовго до початку виборчої кампанії.

Однак недієздатний і, по суті, непрацюючий парламент — явище абсолютно ненормальне, така ситуація надто довго тривати не може. Це добре розуміємо ми, це добре розуміють наші виборці, це розуміє Президент. Президентське оточення, винне у теперішній економічній кризі, яка межує з фінансовим колапсом, вже зробило певні кроки з чергової кампанії дискредитації Верховної Ради України.

В Україні розпочалася підготовка громадської думки до можливих надзвичайних кроків виконавчої влади. Громадськість хочуть привчити до думки, що порушення законів і Конституції — нормальне явище. Верховна Рада зобов'язана цю ситуацію рішуче виправити, бо порушення законів є злочином, а порушення законів і Конституції вищими посадовими особами держави, навіть під прикриттям рішення Ради національної безпеки і оборони є, до того, антиаморальним і глибоко гріховним.

Першими серйозними попередженнями Верховної Ради є останнє звернення Президента до народу України та видані ним укази. Так, укази за своєю суттю є антиконституційними, і такі кроки, до речі, не перші. Згадайте антиконституційні і протизаконні призначення виконувачів обов'язків мерів у Ялті та Одесі.

Але поставимо просте запитання: чи потрібні такі рішення економіці України? Чи сприятимуть вони поліпшенню платіжної ситуації, стану справ на наших підприємствах? Безумовно, так. Такі рішення давно назріли. А єдиний податок на землю фракція Народного руху України пропонувала ввести ще в 1995 році. Потрібно було цілих три роки думати, щоб тепер поспіхом ввести те, що в усьому світі себе позитивно зарекомендувало вже давно.

Тому потрібно якнайшвидше виходити із ситуації, яка всім нам не додає честі, обирати керівництво Верховної Ради і розпочинати законотворчу роботу. За відсутності законів президентські рішення, хоча вони і прийняті антиконституційно, все-таки корисні для економіки. То в якій ситуації опинилася Верховна Рада України, замість якої рішення прийняв Президент? І що нам у такій ситуації робити? Відповідь може бути одна: працювати, працювати на позитивний результат.

Ми самі себе загнали в глухий кут. Загнали своєю прямолінійністю, непоступливістю, впертістю, і, якщо хочете, твердолобістю. Ми не хочемо поступатися принципами. Ми не прагнемо пошуків компромісу, ми не проявляємо доброї волі та не шукаємо порозуміння. Ми опинилися в порочному колі протистояння і конфронтації. Але хто, яка політична сила візьме на себе відповідальність за можливі наслідки?

Я розумію, що деякі представники лівих ніяк не можуть змиритися з безповоротно втраченим, і тому проявляють нетерпимість до правих. Мені здається, що дехто з них втратив відчуття часу і подумки все ще перебуває у не так далекому минулому. Цих людей зрозуміти можна. Не все в нашому минулому було чорним. Врешті, ностальгія за минулим — не погана риса, а вірність ідеалам молодості заслуговує поваги.

Мій земляк — видатний австрійський письменник Йозеф Рот, який народився наприкінці XIX століття у Бродах, що тоді перебували у складі Австрійської імперії, до кінця свого життя ніяк не міг змиритися із фактом розпаду Австро-Угорщини та з втратою своєї великої батьківщини — Австрійської імперії, часточкою якої і були його рідні Броди. Цілком очевидно, що подібні відчуття виникають у багатьох душах і тепер. Декому шкода втраченого, декому не дає спокою ностальгія. Нічого тут не вдієш: хід історії не варто повертати назад — безперспективна і вкрай небезпечна справа.

Потрібно не конфронтувати, а шукати порозуміння. Але на шляху до злагоди і конструктивної роботи найбільше нам шкодить взаємна нетерпимість. Саме нетерпимість та зневага до іншої думки породжує ненависть і сіє зло. Нам потрібно пам'ятати просту істину: ніде в світі жорстокістю, ненавистю і злом добро не виборювалося.

Погляньте, що відбувається в нашій Верховній Раді тепер. В'ячеслав Чорновіл, який за саму любов до України та свого народу відсидів у таборах і засланні 18 років, не озлобився проти представників системи, яка його переслідувала. І жодного разу не переступив межу загальноприйнятих норм поведінки.

А подивіться, що робиться по відношенню до нього. Мало не щодня майстри злослів'я з протилежного політичного табору, виступаючи з будь-якого питання, намагаються знайти привід хоча б чим-небудь ущипнути як В'ячеслава Максимовича, то Народний рух України. Але хіба це може додати нам усім авторитету? Хіба від цього стане продуктивнішою робота Верховної Ради України? І невже нас народ для того обрав, щоб ми змагалися у злослів'ї?

Так, ми різні. Але чи до такої міри, щоб навіть у стінах парламенту проявлялися нетерпимість, ненависть і злоба? Який приклад подаємо, і що сіємо? Невже сподіваємося, що з куколю ненависті та злоби виросте зерно добра і справедливості?

Для того, щоб наша Верховна Рада стала дієвим і працездатним органом, нам усім потрібно насамперед порозумітися. Ми маємо усвідомити просту істину: нам немає чого ділити — Україна у нас одна. І нам потрібно думати над тим, щоб у ній всім жилося краще.

Тому і ліві, і праві повинні шукати те, що нас єднає, а не роз'єднує. Ця думка мусить стати провідною в діяльності новообраного Голови Верховної Ради України.

Шановні народні депутати, нам усім потрібно шукати шляхи порозуміння. Ті дотичні, які навіть для полярних сил є спільними, повинні стати фундаментом для утвердження злагоди. На лідерах фракцій нині лежить основна відповідальність за долю і Верховної Ради, і, якщо хочете, парламентаризму в Україні. Тому іншого виходу, як домовлятися, у нас просто немає. Нам потрібен такий Голова Верховної Ради України, який влаштував би переважну більшість і не викликав негативної реакції у меншості, мав би твердий, вольовий характер і був достатньо незалежний і самостійний по відношенню до виконавчої влади і передусім до Президента. Нам потрібен Голова Верховної Ради, який забезпечив би плідну роботу парламенту та назавжди утвердив би непорушний принцип дієвого парламентського контролю над усіма гілками виконавчої влади, насамперед за діяльністю Кабінету міністрів України. Нам потрібен Голова, який забезпечив би і продуктивну співпрацю з Кабінетом міністрів, і, головне, з Президентом України. Тут повинен панувати принцип: спочатку держава, народ, а потім все інше.

Голова Верховної Ради України зможе успішно працювати, коли він матиме підтримку більшості депутатського корпусу. Тоді енергія буде спрямовуватися на головне — роботу, а не на щось дріб'язкове.

Особливістю теперішнього складу Верховної Ради України є те, що у жодної політичної сили — ні у лівих, ні у правих — немає більшості. Саме у цьому суть теперішньої парламентської кризи. Тобто у нас немає сталої депутатської групи, яка створила б більшість, обрала б Голову і керівництво Верховної Ради, сформувала уряд і взяла на себе всю повноту відповідальності за стан справ у державі. У такій ситуації меншість відійшла б у класичну опозицію, все стало б зрозуміло.

Вибори на багатопартійній основі призвели до структуризації парламенту. Однак сам цей процес щойно розпочався. Він йде досить непросто й болісно і ще не завершився. Парламент розділився на угруповання, які не можуть дійти згоди. Народ з цього сміється і обурюється. Треба йому сказати, що сміється і обурюється він з самого себе, бо парламент — це його дзеркальне відображення. Який народ — такий і парламент.

А народ наш мудрий, то і ми маємо бути мудрішими. Минулі голосування показали, що нашим лідерам потрібно сідати за стіл переговорів і домовлятися для того, щоб досягнути позитивного результату.

Поки Верховна Рада не обере Голову, вона буде бездіяльною. Поки вона буде бездіяльна, над нею постійно висітиме домоклів меч розпуску. Якщо таке станеться, то всі ми з вами, шановні депутати, в особистому плані багато не програємо, але програє і програє сильно Україна. То давайте думати і творити для України та її народу. Я вважаю, що успішна і плідна робота Верховної Ради України неможлива без врахування інтересів всіх політичних сил парламенту. Тому баланс інтересів мусить бути досягнутий.

Ми мусимо досягти домовленостей і по кандидатурах на посади заступників Голови Верховної Ради, і по кандидатурах на посади голів комітетів.

Шановні народні депутати, ми з вами приречені до компромісу — давайте домовлятися! Давайте проявляти терпимість і поважати один одного! За півтора місяця словесних змагань ми дуже багато втратили, тому потрібно надолужувати згаяний час. Дякую за увагу.

Хроніка. Факти. Події

● *Делі*

Зустрітися готові

Прем'єр-міністр Індії Атал Біхарі Ваджпаї підтвердив «готовність і бажання» зустрітися з прем'єр-міністром Пакистану Навазом Шарифом у Коломбо наприкінці липня під час саміту Асоціації регіонального співробітництва країн Південної Азії (СААРК). «Очікуваний саміт СААРК у Коломбо дасть змогу Індії та Пакистану прийти до домовленості про те, як їм слід відновити загальмований двосторонній діалог», — заявив у своєму посланні індійський прем'єр. Він підтвердив прихильність Делі до розвитку «відносин миру й дружби» з Ісламабадом і зазначив, що присутність у Коломбо найвищих керівників двох країн дасть їм можливість обговорити всі двосторонні проблеми.

● *Пхеньян*

Погрози почуто

Делегація інспекторів Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ) прибула до КНДР. Спеціалісти МАГАТЕ візьмуть участь у черговому раунді переговорів щодо втілення в життя домовленостей між Вашингтоном та Пхеньяном. Укладена 1994 року в Женеві американо-північнокорейська рамкова угода передбачає спорудження в КНДР до 2003 року двох легководних реакторів потужністю 1 млн. кВт кожний за відмову Пхеньяна від його попередньої ядерної програми. Минулого місяця Пхеньян пригрозив відновити реалізацію своєї ядерної програми, якщо Вашингтон не виконуватиме взяті на себе зобов'язання.

● *Нью-Йорк*

Час втрутитися

Постійний спостерігач Палестини при ООН Насер Аль-Кидва звернувся до Ради Безпеки ООН з проханням провести офіційне засідання у зв'язку з затвердженням ізраїльським урядом плану створення «Великого Єрусалима».

На думку палестинського дипломата, викладену в листі голові Ради Антоніу Монтейру, рішення Ізраїлю, що розширює адміністративні межі міста, внаслідок чого муніципальна влада поширюється на кілька єврейських поселень на Західному березі, є не що інше, як «конкретний крок у напрямі незаконної анексії ще однієї окупованої території». Підкресливши, що ізраїльський план є не лише провокацією стосовно народу Палестини, а й кричущим порушенням міжнародного права, а також розцінюється як підрив мирного палестино-ізраїльського процесу, Аль-Кідва просить Раду Безпеки «вжити відповідних заходів».

● *Братислава*

Вибори будуть у вересні

Парламентські вибори в Словаччині відбудуться 25—26 вересня. Цей термін їх проведення призначив голова законодавчого органу країни Іван Гашпарович. Під час виборів 3 млн. словацьких виборців треба обрати однопалатний парламент — Національну раду Словацької Республіки, що складається зі 150 депутатів. Їхній мандат розраховано на 4 роки. Попередні парламентські вибори в Словаччині відбулися у вересні 1994 року.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, спеціальний кореспондент «Голосу України» зі Страсбурга

Добрі наміри варто підкріпити доларом

(Початок на 1-й стор.).

Із доповіддю про діяльність ЄБРР виступив литовець Повілас Гіліс (він брав участь у київських зборах банку). Доповідач, зокрема, зазначив, що торік активність ЄБРР в Україні відчутно зросла. Водночас, аналізуючи ситуацію з приватизацією та реконструкцією економіки у країнах Центральної та Східної Європи, пан Гіліс критично висловився на адресу Європейського союзу. На його думку, ЄС штучно створює торговельні бар'єри в центральносхідному європейському регіоні. Як приклад доповідач навів відносини ЄБРР з Білорусією та Україною. Таку практику Повілас Гіліс вважає дискримінаційною.

Діючий президент ЄБРР Чарльз Френк у своєму виступі торкнувся ядерної тематики. «Банк продовжуватиме займатися ядерною безпекою, адже чимало держав Європи вельми залежні від ядерної енергії. Однак багато атомних станцій не відповідають вимогам безпеки». За словами Ч. Френка, ЄБРР має спеціальний рахунок, на якому нині 300 млн. доларів: гроші ці мають піти на втілення проектів з підвищення ядерної безпеки в Болгарії, Литві, Росії та Україні.

Зачепив Чарльз Френк і чорнобильську проблему: «Коли 1986 року вибухнув Чорнобиль, четвертий реактор було швидко законсервовано. Але тепер, дванадцять років потому, саркофаг потребує ремонту». Керівник ЄБРР нагадав, що втілення проекту «Укриття» вимагає 760 млн. доларів, а поки є лише 400. «Якщо ми не знайдемо всіх необхідних коштів, то наслідки можуть бути жахливими», — цілком слушно наголосив промовець.

У дебатах виступив єдиний на нинішній сесії український делегат Анатолій Раханський. Він також говорив про Чорнобиль. «Добрі наміри ЄБРР не завжди досягають мети, деякі життєво важливі проекти втілюються занадто повільно». А. Раханський нагадав, що у вересні 1997 року та у квітні 1998-го члени Парламентської Асамблеї підписали звернення до «великої сімки» з проханням активізувати фінансову роботу з ліквідації наслідків катастрофи. «Сподіваюся, що й керівництво ЄБРР прислухається до голосу Асамблеї та ініціює додаткові донорські зусилля з боку міжнародного співтовариства». Український представник наголосив і на проблемі компенсації потужностей ЧАЕС, яку заплановано вивести з експлуатації до 2000 року.

У заключному слові Ч.Френк погодився з усіма цими аргументами, щоправда, особливо наголосив на необхідності закриття ЧАЕС. «Це занадто небезпечна для функціонування технічна конструкція», — сказав керівник ЄБРР.

Розбитий ніс – ще не трагедія

За кілька днів до парламентських виборів із Праги надійшло таке «передвиборне» повідомлення: голові Громадянської демократичної партії, колишньому прем'єрові Чехії (його відставка, власне, і спричинила урядову кризу та дострокові вибори) Вацлаву Клаусу... розбили носа. Один із виборців, що не поділяє погляди Клауса, але все-таки прийшов на його мітинг, поцілив у нього яйцем і виявився досить «влучним стрільцем».

І це не вперше протягом двох тижнів офіційної виборчої кампанії скривдили Клауса. Якось йому зіпсували апетит у ресторані, де він обідав після зустрічі з виборцями. Офіціантка облила главу ГДП пивом. І хоч двадцятирічна дівчина запевняла, що сталося це випадково, Вацлав Клаус їй не повірив і звинуватив в організації «пивного дощу» та «яєчної атаки» головного політичного супротивника — Чеську соціал-демократичну партію.

Але жарти жартами, та ЧСДП приготувала для Вацлава Клауса та очолюваної ним партії більш серйозне випробування: найближчим часом ГДП повинна продемонструвати свою здатність знаходити компроміси...

Не можна сказати, що результати виборів стали несподіванкою. Соціологи прогнозували: жодна з політичних партій не отримає абсолютної більшості, мало того, були підстави очікувати, що представники лівих та правих політичних угруповань здобудуть приблизно однакову кількість голосів. Такий прогноз не можна було назвати втішним. Адже дострокові вибори були спричинені саме тим, що ліві та праві парламентські фракції (що мали приблизно однакову кількість місць у парламенті) не змогли сформувати стабільний уряд. І схоже, припущення соціологів таки справдилися, але в дивний спосіб: незрозуміло, яку з партій вітати з перемогою. З одного боку, Чеська соціал-демократична партія, очолювана Мілошем Земаном, колишнім головою Палати депутатів, здобула 32,31 відсотка голосів (74 місця з 200). І за кількістю місць у парламенті вона, звичайно, лідер. Але з другого боку, можуть пити шампанське і три праві партії: Громадянська демократична — 27,5 відсотка, Християнсько-демократична унія — 9,2 відсотка та Союз Свободи — 8,5 відсотка голосів. Якщо їм вдасться знайти спільну мову і об'єднатися в коаліцію (а Вацлав Клаус уже виступив з такою пропозицією), то саме праві партії сформують уряд.

Щоправда, серед переможців є ще п'ята сила —Комуністична партія Чехії та Моравії — 11 відсотків голосів — і поки не відомо, чи вдасться ЧСДП заручитися її підтримкою під час формування уряду... Окрім того, нема єдності і серед майбутньої коаліції. Очевидно, основні суперечності виникнуть щодо кандидатури на пост прем'єра. ХДУ та СС уже заявили, що погодяться на коаліцію тільки у разі, якщо Вацлав Клаус не претендуватиме на посаду глави уряду.

Отож нині партії-переможці шукають союзників. Уже розпочалися консультації і щодо формування уряду. Бажано було б, щоб політики узгодили свої позиції до середини липня, тобто до першого засідання Палати депутатів. Але буде це непросто.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Фото з архіву: пошук компромісу між Мілошем Земаном (ліворуч) та Вацлавом Клаусом — процес, що розпочався не сьогодні.

Хто каятиметься, панове?

За місяць до поховання в Санкт-Петербурзі царських останків склад учасників церемонії не відомий самим організаторам.

«Хто виголошуватиме покаяння з боку держави, ми побачимо 17 липня», — сказав на прес-конференції в Москві радник віце-прем'єра уряду Бориса Немцова Віктор Аксючиц. Борис Немцов, котрий раніше очолював комісію з ідентифікації останків, знайдених 1991 року на Коптяківській дорозі під Єкатеринбургом, за дорученням президента й досі курирує цю тему. Проте у В. Аксючиця, який щиро вважає наступну церемонію необхідним для Росії «громадянським актом національного каяття», більше запитань, ніж відповідей.

«Можна сказати напевно, що Борис Немцов як представник комісії з ідентифікації братиме участь», — сказав Віктор Аксючиц, зазначивши, однак, що офіційно питання (про участь представників уряду) поки не розв'язано.

Не відомий і склад делегації адміністрації президента та Федеральних Зборів. Від представників європейських монархій офіційних відмов поки не одержано, однак і підтверджень немає, тому кількість іноземних делегацій також не відома. Не ясно і з присутністю родичів Миколи II.

Відмова брати участь у церемонії Патріарха Московського і Всієї Русі Алексія викликає у радника віце-прем'єра «жаль і не більше того». Разом із тим позиція Московської патріархії й Синоду, на його думку, вплинула на рішення президента, котрий також вирішив не брати участі в церемонії.

Відомо небагато: церемонія буде більш ніж скромною, вона почнеться 15 липня в Єкатеринбурзі й завершиться 17 липня в Петропавлівському соборі Санкт-Петербурга.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

А загиблих щодня більше

Грузинська преса публікує списки мирних жителів, загиблих унаслідок бойових дій у Гальському районі Абхазії. Водночас триває розміщення 38 тисяч біженців з Галі в навколишніх районах. Усі контакти між грузинською та абхазькою сторонами перервано.

Більшість членів Кабінету міністрів Грузії нині перебувають у місті Зугдіді. Однак, як кажуть самі біженці, особливого ефекту від їхньої діяльності поки нема. Біженці зазнають серйозних труднощів з постачанням продуктами харчування та одягом. Не відбулася й зустріч представників сторін у питанні обміну полоненими та тілами загиблих. Як повідомляють, сухумська влада заявила, що не вестиме переговори доти, доки не буде виявлено місце поховання кількох абхазьких бойовиків. А лідер сепаратистів Владислав Ардзінба категорично відкинув факти участі підпорядкованих йому озброєних осіб у розстрілах мирного населення.

Проте минулого тижня в Сухумі ховали не лише загиблих грузинів, а й одну абхазку похилого віку, розстріляну бойовиками за те, що вона спробувала врятувати життя сусіда-грузина. Тим часом ситуація в зоні конфлікту все-таки залишає якісь надії на можливість мирного врегулювання.

Вояжі секретаря Співдружності Незалежних Держав Бориса Березовського до Тбілісі та Сухумі призвели до того, що призначено попередню дату зустрічі Едуарда Шеварднадзе та Владислава Ардзінби: 20 червня. Які питання обговорюватимуться — поки що не ясно, але позиція грузинської сторони висловлено точно: питання про статус Абхазії може бути розглянуто лише після того, як до зони конфлікту буде повернено біженців, насамперед до Гальського району.

Арбитражный суд Луганской области (348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбудил дела о банкротстве:

№ 05/238-9/193 б — арендного предприятия «Луганская торгово-закупочная база «Луганскугольторгобслуживание» (г. Луганск, ул. Ленина, 26, р/с 2600930180008 (000205513) в ОПЕРО АК Проминвестбанка Украины);

№ 05/157-12/130 б — государственного торгово-промышленного предприятия Луганского отделения Донецкой железной дороги (г. Луганск, ул. Кирова, 12-а, р/с 02600530150092 (000421627) в Железнодорожном отделении г. Луганска Проминвестбанка Украины);

№ 05/99-12/88 б — малого частного предприятия «Валар» (г. Луганск, пер. 2-й Балтийский, 23, р/с 000468692 в Луганском областном управлении Государственного специализированного сберегательного коммерческого банка Украины);

№ 05/98-12/87 б — производственно-коммерческой торговой фирмы «Анна» АО «ЛЗФМВ» (г. Луганск, ул. К. Либкнехта, 16, р/с 002467815 в Луганской областной дирекции акционерного почтово-пенсионного банка «Аваль»);

№ 05/224-12/175 б — общества с ограниченной ответственностью торгово-коммерческого предприятия «Пронто» (г. Луганск, ул. Войкова, 161, р/с 000467905 в Жовтневом отделении республиканского акционерно-коммерческого банка социального развития «Укрсоцбанк»);

№ 05/48-11/28 б — малого частного предприятия «Анколь» (г. Луганск, ул. Куракина, 4, р/с 200468762 в Жовтневом отделении республиканского Акционерно-коммерческого банка социального развития «Укрсоцбанк»);

№ 05/275-11/195 б — общества с ограниченной ответственностью «Гамбринус-95» (г. Луганск, ул. Кирова, 3, р/с 3467490 в Луганской областной дирекции Акционерного почтово-пенсионного банка «Аваль»);

№ 05/7-13/4 б — малого частного предприятия «Авача» (г. Луганск, 1-й Краматорский проезд, 17, р/с 26000200492001 (002468536) в Луганской областной дирекции акционерного коммерческого агропромышленного банка «Украина»);

№ 05/6-13/5 б — коллективного сельскохозяйственного предприятия «Июль» (г. Луганск, ул. Лозовая, 33, р/с 000400301 в Артемовском отделении г. Луганска акционерно-коммерческого банка «Приватбанк Украины»).

Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудил дела о банкротстве:

№ 1225-5 от 10.02.98 г. фирмы ООО «Аякс» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. 60 лет Октября, д.6, кв. 46), р/с 1467089 в банке «Аваль», ОКПО 23891846;

№ 1226-5 от 10.02.98 г. фирмы «Гном» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Краснознаменная, д.93, кв. 3), р/с 468741 в КРУ КБ «Приватбанк», МФО 324436, ОКПО 20748203;

№ 1224-5 от 10.02.98 г. фирмы «Стелла» (юридический адрес: Автономная республика Крым, Симферополь, ул. Русская, 147), р/с 606890 в СФ АКБ «Итеркон-банк», МФО 324463, ОКПО 23892840;

№1180-1 от 10.02.98 г. фирмы «Текстиль-Сервис» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Батурина, 44/50, кв. 24), р/с 300246881, СФ «Крым-банк», ОКПО 16507801;

№ 1303-9 от 13.02.98 г. фирмы «Квиринал» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Залесская, д.80, кв. 12), р/с 001468943 в КФ ЮГбанк, МФО 324913, ОКПО 22298187;

№ 1202-9 от 16.02.1998 г. ПКФ «АББА» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Севастопольская,43), р/с 00346882 в Проминвестбанке Симферополя, ОКПО 19444354;

№ 124-1 от 11.03.1998 г. АП «Ремсервис» (юридический адрес: г. Симферополь, ул. Залесская, 23), р/с 508887 в КД АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324010, ОКПО 05450995;

№ 1796-2 от 19.03.1998 г. Фирмы «Лювина» (юридический адрес: Симферополь, ул. Толстого, 33/3, кв. 6), р/с 26004300178001 в АПБ «Украина», Симферополь, МФО 384287; ОКПО 22295711;

№ 1797-2 от 19.03.1998 г. фирмы «Овшар», ОКПО 24027067 (юридический адрес: Симферополь, ул. Красноармейская, 69, кв. 2), р/с 606599 в СФ АКБ «Интерконтбанк», МФО 324463;

№ 1799-2 от 19.03.1998 г. ПКФ «Футари», ОКПО 3468010 (юридический адрес: Симферополь, ул. Тамбовская, д. 16), р/с 3468010 в АКБ «Крым-банк»;

№ 1798-2 от 19.03.1998 г. Фирмы «Вектор-Крым» (юридический адрес: Симферополь, ул. Гоголя, 14), ОКПО 23892805, р/с 26002398008932 в СОАКБ «Ялтабанк», МФО 324850;

№ 89-1 от 7 апреля 1998 г. ПК «Промфон» дочернего предприятия СПКФ «Фотон», ОКПО 22236890 (юридический адрес: АРК, Симферополь, ул. Данилова, 43), р/с 602437 в КРУ ПИБ Симферополя, МФО 3244307;

№ 2338-3 от 16 апреля 1998 г. МЧП «Гриф», ОКПО 13780815 (юридический адрес: АРК, Симферополь, ул. Крылова, д.116), р/с 003468777 «Крым-банк», МФО 324816;

№ 2336-3 от 16 апреля 1998 г. Фирмы «Малибу», ОКПО 24509599 (юридический адрес: АРК, Симферополь, ул. Кирова, д.5, кв. 3), р/с 26000300503001 в АКБ «Украина», МФО 384287;

№ 2339-3 от 16 апреля 1998 г. предприятия «Ласпи», ОКПО 22295852 (юридический адрес: АРК, Симферополь, ул. Сергеева-Ценского, д. 12, кв. 14), р/с 2600860658 в СФ АКБ «Интерконтбанк», МФО 324816.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Відкрите акціонерне товариство «АВТОДЕТАЛЬ» повідомляє, що 11 .08. 1998 року відбудуться позачергові загальні збори акціонерів.

Порядок денний

1. Про участь ВАТ у засновництві інших господарських товариств.
2. Про розгляд програми викупу власних акцій акціонерним товариством.

Збори відбудуться за адресою: Дніпропетровськ, вул. Робоча, 23-а.
Початок зборів о 10.00.
Реєстрація акціонерів — з 8.00 до 9.40.

Контактний телефон (0562) 32-26-12.

Правління.

Новоград-Волинська ДПІ сповіщає, що Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справу № 5/67»Б»/3242 про банкрутство ТОВ «Командор» (260500, м. Новоград-Волинський, вул. Леніна, 16/2, кв. 14; р/р 2600936 у філії АППБ «Аваль» та № 5/66»Б»/3245 МПП «Вале» (260500, м. Новоград-Волинський, вул. Карла Маркса, 13, кв. 113; р/р 468537 в АК АПБ «Україна»).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Херсонской области по заявлению Херсонской областной дирекции АКБ «Укрсоцбанк» возбуждено дело № 6/163-Б о банкротстве ОАО «Херсонский консервный комбинат», Херсон, ул. Перекопская, 160, р/с 26005200005001, код 55029567, МФО 352253 в Днепровском отделении АК АПБ «Украина» Херсона.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 325000, Херсон, ул. Горького, 18, Арбитражный суд Херсонской области.

До уваги акціонерів

ВАТ «Лохвицький цукровий завод»

(код ЄДРПОУ 00372285)

Повідомляємо, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 4 серпня 1998 року о 14.00 за адресою: м. Червонозаводське Лохвицького району Полтавської області, вул. Матросова, 4, Будинок культури ВАТ.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 9.00 до 13.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства в 1997 році та основні напрями діяльності в 1998 р.
2. Звіт спостережної ради та ревізійної комісії.
3. Затвердження статуту товариства в новій редакції та положень, що регламентують діяльність ВАТ.
4. Вибори голови та членів правління товариства.
5. Вибори спостережної ради товариства.
6. Вибори ревізійної комісії товариства.
7. Прийняття внутрішніх документів з діяльності товариства.

Для участі в загальних зборах акціонерів при собі мати:
документ, який посвідчує особу акціонера;
доручення на право участі в зборах (для представників юридичних та фізичних осіб), оформлене у відповідності з чинним законодавством.

Довідки за телефоном 3-23-70.

Правління ВАТ «Лохвицький цукровий завод».

Арбитражный суд Днепропетровской области возбудил дело № Б2-90/98 г. о банкротстве фирмы «Олвира», находящейся по адресу: 320008, г. Днепропетровск, ул. Криворожская, 20/78, расчетный счет 26007100814001 в Кировском отделении АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305374, код ОКПО 20229147.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня опубликования данного объявления по адресу: 320600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а, Арбитражный суд Днепропетровской области.

ЗАТ КГХ «Новий Чернігів» повідомляє:

Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 12 серпня 1998 року о 14 годині за адресою: м. Чернігів, вул. Урицького, 50. У приміщенні другого залу ресторану «Дружба». Реєстрація акціонерів відбудеться з 13.00 до 14.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління ЗАТ про результати фінансової діяльності за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту ЗАТ КГХ «Новий Чернігів» відповідно до чинного законодавства.
4. Вибори органів правління ЗАТ.
5. Різне.

Акціонери можуть ознайомитися з матеріалами питань порядку денного за адресою: м. Чернігів, вул. Урицького, 50.

Контактний телефон: 13-52-19.
Факс: 13-57-52.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу про визнання банкрутом ТзОВ «ВІД», юридична адреса: м. Житомир, Метеорологічний проїзд, 4, р/р 001180410 в ОПРВ Житомирського облуправління ощадбанку, МФО 311647, код ЄДРПОУ 20428085.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, Луцьк Волинської області, вул. Грушевського, 30) порушив справу № 765-018 про банкрутство ТВП «Продплодоовоч» (ю. а.: 264920, Нововолинськ Волинської області, Іваничівське шосе, 3, р/р 2600430120087 в Нововолинському відділенні Промінвестбанку, МФО 303310).

Заяви кредиторів та санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Рівненської області (266023, Україна, м. Рівне, вул. Відінська, 10) за заявою ЮФ «Юрімпекс-2» порушив справу № 8/75-Б/98 про визнання банкрутом Дубенської міжрайонної бази (265100, Україна, м. Дубно, вул. К. Савури, 12; р/р 26000301430043 у «Промінвестбанку», МФО 333744, код ЗКПО 01763987).

Претензії кредиторів і заяви санаторів прийматимуться протягом місяця.

ВАТ «Карлівське ремонтно-транспортне підприємство» повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 14 серпня 1998 року о 10-й год за адресою: Полтавська область, м. Карлівка, вул. Свердлова, 7. Початок реєстрації о 8-й год.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту діяльності товариства за 1997 рік та визначення основних напрямів розвитку на 1998 рік.
2. Внесення змін і доповнень до статуту товариства.
3. Вибори голови та членів правління товариства.
4. Вибори голови та членів ради акціонерного товариства.
5. Вибори ревізійної комісії.

Тел. 2-33-52

Правління ВАТ.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 3/88 про визнання банкрутом ТзОВ «Спільне україно-британське дочірнє підприємство «Дункан-Київ» (м. Київ, вул. Грушевського, 28/2), р/р 10467977 в АКБ «Правекс-банку» м. Київ, МФО 321983, код ЗКПО 20016859.

Арбітражний суд Миколаївської області (327009 м. Миколаїв, пл. Леніна) порушив справу № 468/2 про банкрутство ПП «Тетраграмматон» (327040, м. Миколаїв, територія ЖДП 536-б; р/р 003468937 у АКБ «Київ» м. Миколаїв, МФО 326320, код ЗКПО 20912766).

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк-6, ул. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

1. Частного предприятия «Ветеран», юр. адрес: 340000, Донецк, ул. Челюскинцев, 129/58; р/с 4682392 в Донецком акционерном банке «Донуглекомбанк», МФО 334395. Дело № 15-1/8б.

2. Малого частного предприятия «Ледер», юр. адрес: 340055, Донецк, ул. Челюскинцев, 157. Р/с 2468536 в Куйбышевском отделении АК ПИБ, МФО 334408. Дело № 13/4-22б.

3. Общества с ограниченной ответственностью «Панацея», юр. адрес: 340015, Донецк, ул. Набережная, 143/25. Р/с 467645 в Донецкой областной дирекции АППБ «Аваль», МФО 335076. Дело № 12/4-22б.

4. Общества с ограниченной ответственностью «Эдельвейс»; юр. адрес: 340055, Донецк, ул. Щорса, 18. Р/с 2467732 в Донецкой областной дирекции Укрсоцбанка, МФО 334011. Дело № 18/4-2б.

Арбитражный суд Днепропетровской области возбудил дело № Б2-89/98 г. о банкротстве производственно-коммерческой фирмы «Виле Лтд.», находящейся по адресу: 320005, г. Днепропетровск, ул. Суворова, 34, расчетный счет 26009100718001 в облдирекции АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305017, код ОКПО 20220100.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня опубликования данного объявления по адресу: 320600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а, Арбитражный суд Днепропетровской области.

Загублене свідоцтво про реєстрацію кооперативу «Юпітер» № 0096-1371 КООП — пер.1 від 1 вересня 1993 року, вважати недійсним.

Государственный арбитражный суд Луганской области по заявлению Ленинской ГНА возбудил дело о банкротстве № 05/17-12/56 малого предприятия «Валко», зарегистрированного по адресу г. Луганск, ул. Днепровская, 47, р/с 468937 в ЛФ АКБ «Укрнафтогазбанк». Заявления кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Київ*

Фондовий ринок: ждуть зеленого сигналу

(Початок на 1-й стор.).

Щоправда, ситуація на фондовому ринку з огляду на бюджетну кризу залишається напрочуд напруженою. Експерти підрахували, що впродовж неповних двох років загальна капіталізація фондового ринку знизилася більш як на півтора мільярда доларів. Образно кажучи, фондовий ринок країни нагадує сьогодні кепсько регульоване перехрестя, на якому утворилася пробка: завмерли або задкують індекси корпоративних цінних паперів, Мінфін у розпачі: де відшукати сотні мільйонів гривень для погашення червневих облігацій внутрішньої державної позики. Втім, головний банкір країни запевняє, що гроші для цього є. Віце-прем'єр-міністр і, власне, Віктор Андрійович, попри це, сподіваються на «зелене світло» у вигляді кредиту EFF від Міжнародного валютного фонду, який здатен знову нормалізувати двосторонній «дорожній» рух капіталів. За словами Віктора Ющенка, українська сторона вочевидь переконала МВФ, що впорається самотужки з усіма «дорожніми» проблемами. Інструкцій, як діяти найближчим часом, уже закладено у півтора десятка президентських указів, котрі стосуються структурних змін у фіскальній політиці держави. І не тільки. Деякі мас-медіа вже посилаються на слова одного із заступників Віктора Андрійовича щодо наміру НБУ передати Державній податковій адміністрації функції валютного контролю.

Сергій ВЛАД.

● *Крим*

Претендентів багато

Виборча комісія Автономної Республіки Крим відмовила у реєстрації семи претендентам на мандати депутатів кримського парламенту — переважно через порушення законодавства під час збирання підписів виборців. Тож боротьбу в шести вільних округах в автономії продовжить 81 кандидат, з яких 56 осіб — безпартійні, а 25 — висунуті місцевими організаціями 11 політичних партій. Найбільше, за традицією, комуністів — сім, а також чотири члени партії «Союз», три — Аграрної партії. Серед претендентів переважають керівники усіх рангів — понад половина, а найменше — підприємців і безробітних, відповідно — 1 і 2. Балотуються 8 депутатів кримського парламенту минулого скликання, в тому числі й колишні заступники голови ВР автономії Володимир Кличников і Геннадій Рубцов, а також кілька колишніх міністрів місцевого уряду. Виборча кампанія проходить дуже мляво. Воно й не дивно — курортний сезон. А вибори відбудуться у самий його розпал — 2 серпня.

Володимир ПРИТУЛА.

Вітчизняний стиль

І порти бувають надійні

ЗА ПЕРШЕ півріччя минулого року Бердянський морський порт переробив 223 тисячі тонн вантажів, а лише за чотири місяці нинішнього — 320 тисяч тонн. Гарячим буде й літо. У портфелі замовлень — до 50 тисяч тонн металів, 30—40 тисяч тонн добрив, 30—35 тисяч тонн глини, до 20 тисяч тонн вугілля, 40 тисяч тонн металобрухту.

— Щоб забезпечити вантажопотік, довелося об'їздити багато підприємств регіону, — каже начальник порту Анатолій Резніков. — Торік основною причиною відтоку наших вантажовідправників була неритмічна робота Придніпровської залізниці через відсутність дизельного пального, тож нині ми тримаємо на контролі її роботу. Сьогодні є всі підстави казати про можливість виконання річних обсягів вантажопереробки, навіть із перевиконанням на 20—30 відсотків.

Щодо вантажів, які доводиться переробляти докерам, то, за словами А. Резнікова, за останні два-три роки практично змінилась їх номенклатура. Майже всі — на експорт, імпорту обмаль. Якщо раніше було більше металів, то нині великий обсяг добрив, зерна, продуктів переробки соняшника — шроту. Порт разом із фірмою «Хортиця-Агро» працює над створенням комплексу переробки рослинної олії. Портовики сподіваються, що в середині липня вдасться відвантажити першу партію рапсової олії.

У Бердянську, біля морського порту є рибокомбінат. Нині він — банкрут, і порт готовий придбати його, щоб розширитись і відродити випуск рибної продукції.

Не махнули рукою портовики Бердянська й на такий вантаж, як метал, який запорізькі металурги відправляють через Маріуполь або Іллічівськ. Бердянський морпорт дозволяє економити на кожній тонні до п'яти доларів. До того ж, прибуток лишатиметься на території області. Ось чому з приходом нового керівництва обласної держадміністрації та міста Бердянська А. Резніков знову порушує ці питання й просить сприяння в їх розв'язанні.

Та в порту не так покладаються на когось, як на власні сили. Тож і «крутяться» не тільки, щоб залучити нових вантажовідправників або отримувачів, а й, враховуючи зміну номенклатури вантажів, вдосконалюють технології. Нині, приміром, зерно та добрива можуть переробляти вже на чотирьох причалах. Для цього придбали спеціальні бункери. До 15 липня планують закінчити обладнання шостого причалу для переробки олії: Пологівский олійно-екстракційний завод постачає для цього насоси, а порт «пробиває» прохід для трубопроводу.

Оскільки у вантажопотоці дедалі більшає зерна, порт готовий взятися й за будівництво елеватора на території рибокомбінату. Одна з фірм зацікавлена в інвестуванні, бо пересвідчилася в надійності роботи порту під час відвантаження вже не одного врожаю.

Впевнена й напружена праця дозволяє вчасно виплачувати зарплату всім 1720 членам колективу. Причому стабільну й пристойну: торік її середній розмір становив 357 гривень, а в докерів-механізаторів — провідна професія в порту — до 557 гривень.

А ще Бердянський порт не лише повністю зберіг свою соціальну сферу, а й взяв на баланс власну поліклініку (коли Міноохорони здоров'я відмовив у її фінансуванні), Клуб інтернаціональної дружби моряків. Міжнародні профспілки із задоволенням дізналися, що бердянці зберегли його, і обіцяють порту фінансову допомогу в сумі до 200 тисяч доларів для реконструкції клубу. Торік заселили новий 100-квартирний житловий будинок, а нині ведуть будівництво ще одного на 72 квартири.

— На жаль, дуже тиснуть податки, — каже Анатолій Антонович. — Практично нічого не залишається із заробленого. На копійки вирішувати серйозні проблеми важко.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

P. S. Коли матеріал був готовий до друку, до редакції «ГУ» надійшла нова інформація. Понад 1200 членів трудового колективу та ветеранів Бердянського морського торгового порту підписалися під зверненням до Президента України, Прем'єр-міністра, керівництва Міністерства транспорту, Запорізької облдержадміністрації, голови ЦК профспілки робітників морського транспорту, Бердянського міського голови.

«З добре поінформованих джерел нам стало відомо про плановану заміну керівництва порту, бо треба працевлаштувати колишнього міського голову Олексія Бакая, який не є спеціалістом морського флоту, — йдеться у зверненні. — Така заміна призведе до загибелі нашого підприємства, ми залишимося без роботи... Ми бачимо вихід із кризи, в якій перебуває Україна, тільки з таким керівником, як наш Анатолій Антонович Резніков».

Спорт

З «арією» Герцог запізнився...

Футбол. Чемпіонат світу.

Група В. Сен-Дені. **Італія — Австрія. 2:1**. 1:0 Вієрі, 49, 2:0 Р. Баджо, 89, 2:1 Герцог, 90, з пенальті.

Нант. **Чилі — Камерун. 1:1.** 1:0 С'єрра, 21, 1:1 Мбома, 56. З поля вилучено камерунців Сонга (52) та Етаме (88).

	В	Н	П	М	О
Італія	2	1	0	7-3	7
Чилі	0	3	0	4-4	3
Австрія	0	2	1	3-4	2
Камерун	0	2	1	2-5	2

Ще після другого туру італійці практично забезпечили собі місце у 1/8 фіналу. Але, скажіть, кому кортить зустрітися на цьому етапі, коли в дію вступає олімпійська система розіграшу з вибуванням, з чотирикратними чемпіонами світу, бразильцями? Підопічні Чезаре Мальдіні такої «честі» для себе не бажали ні в якому разі. Тому й прагнули здолати австрійців і посісти перше місце, яке дало змогу поки що обминути лиху долю.

«Блакитна ескадра» дуже чітко і впевнено тримала потрібного курсу. Але під завісу поєдинку австрійці пішли «ва-банк». Адже лише перемога забезпечувала їм місце під сонцем. І одного разу щастя таки всміхнулося їм. Але «арія» Андреса Герцога була надто запізніла. Пенальті він реалізував, але більшого зробити футболістам із альпійської країни не вдалося. Забракло часу.

Коли бразильцям однаково, їх можна обіграти

Група А. Марсель. **Бразилія — Норвегія. 1:2**. 1:0 Бебето, 78, 1:1 Т. А. Фло, 83, 1:2 Рекдал, 88, з пенальті.

Сент-Етьєн. **Шотландія — Марокко. 0:3**. 0:1 Бассір, 22, 0:2 Хадда, 48, 0:3 Бассір, 85. З поля вилучено шотландця Берлі (54).

Бразилія	2	0	1	6-3	6
Норвегія	1	2	0	5-4	5
Марокко	1	1	1	5-5	4
Шотландія	0	1	2	2-6	1

Блискуче зіграли марокканці. Однак ладні були заплакати після зустрічі з шотландцями. І не від щастя, на жаль, а з горя. Адже і ця красива перемога не врятувала їх. У Марселі характер виявили норвежці. «Вікінги» билися до останнього патрону за щасливу долю. І вона їм усміхнулася. Втім, коли бразильцям байдуже (а вони вже після двох турів достроково посіли перше місце), то і їх можна обіграти...

Отже, наступної суботи в 1/8 фіналу зустрінуться: Бразилія — Чилі, Італія — Норвегія.

***

Кілька днів тому міністр оборони України Олександр Кузьмук прийняв футболістів і тренерів команд ЦСКА і ЦСКА-2. Керівник оборонного відомства подякував спортсменам за досить успішно проведений сезон, зокрема, за вихід до фіналу Кубка країни. Завдяки цьому ЦСКА вперше візьме участь у європейському Кубку кубків. Міністр вручив іменну холодну зброю (кортики) головному тренерові армійців Володимирові Безсонову та президентові АТ «Київ-Донбас» Вікторові Топалову. Грамотами і цінними подарунками відзначено також першого віце-президента клубу Сергія Григоровича, тренерів Володимира Лозинського, Олександра Петракова, Віктора Іщенка, Михайла Стельмаха, начальника команди, підполковника Юрія Машковського і всіх гравців.

Футболісти першої команди ЦСКА вирушили до Криму, де в Судаку вже готуються до чергового чемпіонату країни.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Провінція

Великі здобутки маленького колективу

Невеликий колектив рокитнівської фірми «Верес» (колишня рембуддільниця) за перший квартал 1998 року виробив продукції на 34 тисячі гривень. Це більше, ніж за весь минулий рік.

Найбільша заслуга у цьому керівника фірми Юліана Корженка — доброго організатора, передбачливого підприємця. Завдяки йому люди повірили у власні сили, налаштувалися на «ринкову хвилю».

«Верес» має автотранспортний, бетонний, столярний цехи, ремонтно-будівельну бригаду. Підприємство охопило своїм «впливом» не лише Рокитнівський район, а й інші регіони. І, звичайно, висока якість роботи приносить колективу заслужену славу і дає нових замовників.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Новинка

Стала «згущенка» вдвічі смачніша

АТ «Первомайський молочно-консервний комбінат» на Миколаївщині першим в Україні розпочало випуск напрочуд смачного і поживного продукту — фруктового згущеного молока «Лакто-Кола». Воно до смаку і дітям, і дорослим, до того ж може бути універсальним замінником цілого ряду компонентів, вживаних при виготовленні тортів, тістечок та інших солодощів. З ініціативи АТ й редакції газети «Вечерняя Одесса» відбувся навіть конкурс таких виробів, виготовлених домогосподарками із застосуванням «Лакто-Коли». Були, як належить, премії, призи. Й усі — майстрині-кулінари і члени журі — зійшлися на думці: у такого вітчизняного продукту, як «Лакто-Кола», велике майбутнє.

Георгій ВОРОТНЮК.

Первомайськ, Миколаївської області.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311119.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0